

ERASMUS+ : CIPER 2018

OKOLJSKA VZGOJA IN VZGOJA ZA TRAJNOSTNI RAZVOJ NA PROSTEM

(Enviromental Education/ Education for sustainable development in outdoor settings)

Junija letos sem se v okviru projekta **Erasmus+** udeležila seminarja s področja okolja in trajnostnega razvoja na prostem na Cipru.

S soudeleženci, učitelji iz sedmih evropskih držav (Portugalska, Irska, Poljska, Estonija, Finska ter seveda Slovenija in Ciper) smo se srečali v glavnem mestu Cipra, Nikoziji.

Gre za zanimivo mesto, katerega staro jedro je obdano z mogočnim obzidjem. Posebnost tega mesta pa je predvsem ta, da je mesto z zeleno cono razdeljeno na dva dela: severni del pripada Severnemu Cipru, ki so ga leta 1974 okupirali Turki in je priznan samo s strani Turčije, južni del mesta pa je glavno mesto Republike Ciper, kjer prevladujejo Grki. Zgodovina mesta, kakor tudi zgodovina celega otoka, je precej burna in nenavadna, kar nam je uspelo izkusiti med raziskovanjem tega tretjega največjega otoka v Sredozemlju.

Prvi dan smo se odpravili v mestni park Acropoli, kjer smo se udeleženci spoznali preko zabavnih iger in se po skupinah podali na tekmovanje v spoznavanju bližnje okolice, tudi z uporabo mobilnih telefonov. V prijetnem hladu smo predstavili vsak svojo šolo in delo, zvečer pa spoznavali mesto in kulinariko.

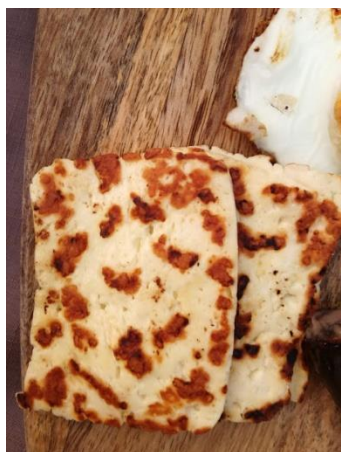
V sledečih dneh smo se podučili o tehnikah in modelih trajnostno naravnane šole in primere dobre prakse proučevali na različnih koncih Cipra.

Obiskali smo rekonstrukcijo neolitske vasi Choirokoitija, ki je bila zgrajena v obliki okroglih hišic z ravno streho, ki so imele na sredini skupno dvorišče, svoje mrtve pa so pokopali v poseben prostor znotraj hišice. V bližnji vasi so prenovili hiše v tradicionalnem slogu in v eni izmed njih izvajajo praktične delavnice o življenju nekoč, kjer spoznaš njihovo hrano in njen nastanek, oblačila, posodje, vaški mlin...

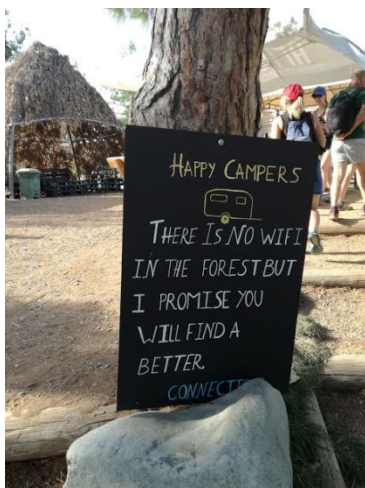

Njihovo najbolj znano specialiteto, kozji mehki sir halumi, smo poskusili tudi na ekološki kmetiji Riverside, kjer gojijo koze in ovce za pridelavo mleka.

Bivale so v velikih, pol odprtih hlevih, kjer so imeli svoja igrišča tudi otroci, ki so taborili na kmetiji, spoznavali okolico in nastanek tradicionalnih jedi. Skupaj z njimi smo se podali na treking in veslanje, učili pa smo se tudi lastnoročne molže koz, ki so boja inteligentnejše od ovac.

V gorovju Troodos so nam predstavili učinkovit primer ponovne oživitve gozda na ogromnem izkopu azbesta, spoznavali pa smo tudi endemite tega področja in preko delavnice raziskovali floro in favno bližnjega botaničnega vrta.

Zadnji dan smo preživel na obali Larnake ob spoznavanju morske flore in favne. Kljub hudi vročini se nam je uspelo tudi ohladiti v morju.

Na seminarju sem dobila kar nekaj dobrih idej, ki bi se jih dalo udeležiti v našem šolskem okolju. Predvsem pa je bila prijetna in koristna izmenjava idej med udeleženci in spoznavanje podobnosti in razlik v naših šolskih sistemih. Tudi jezikovna plat našega druženja ni zanemarljiva. Na južnem Cipru se poleg grščine uradni jezik tudi angleščina, ostanek nadvlade Angležev pa je tudi vratolomna vožnja po levi.

Martina Kržič Nagy, PŠ Rakitna